

گاوچران‌ها به فضا می‌روند!

تازه‌ترین پیشنهاد ناسا برای حفاظت از زمین چیزی شبیه یک فیلم وسترن فضایی است. آنها می‌خواهند فضایی رباتیکی بسازند که نقش گاوچران‌های قدیمی آمریکا را بازی کند.

تازه‌ترین پیشنهاد ناسا برای حفاظت از زمین چیزی شبیه یک فیلم وسترن فضایی است. آنها می‌خواهند فضایی رباتیکی بسازند که نقش گاوچران‌های قدیمی آمریکا را بازی کند.

قرار است این گاوچران رباتیک به فضا فرستاده شده و با انداختن حلقه طناب دور سیارکی کوچک، آن را به سمت نقطه ای نزدیک ماه بکشد.

وقتی سیارک به قدر کافی نزدیک ماه قرار گرفت، گاوچران‌های واقعی (فضانوردان) از راه می‌رسند و به بررسی و اکتشاف آن صخره خواهند پرداخت. این پیشنهاد دستمایه بسیار جالبی برای ساخت یک فیلم سینمایی است، اما طرح داستان اندکی ضعیف به نظر می‌رسد.

بیل نلسون، سناتور اهل فلوریدا این موضوع را تأیید کرد و گفت می‌توان طرح‌های فعلی ناسا را برای فرود آمدن روی سیارک طی چهار سال آینده عملیاتی کرد. به بیانی دیگر به جای این که فضانوردان را به سمت سیارکی که صدها میلیون کیلومتر با زمین فاصله دارند، بفرستند، رباتی سیارک مورد نظر را به نزدیکی زمین و مداری به دور ماه خواهد آورد تا با یک مأموریت چند روزه بتوان سفری اکتشافی بر سطح خرده سیارک انجام داد.

فکر این که یک سفینه فضایی رباتی بتواند یک سیارک 500 هزار تنی در حال حرکت روی مداری به گرد خورشید را بگیرد و با تغییر مدار، آن را به نزدیکی زمین بکشد، خیالبافی به نظر می‌رسد، اما ناسا می‌خواهد تا شش سال آینده این ایده ماجراجویانه را عملی کند.

در قدم اول و در سال آینده قرار است مأموریت بلندپروازانه سفر به خرده سیارک‌ها، صد میلیون دلار خرج روی دست ناسا بگذارد.

احتمالا این پول صرف پیدا کردن سیارکی کوچک و مناسب خواهد شد. گرچه به نظر می‌رسد این همه پول برای پیدا کردن یک صخره سرگردان که مناسب بکسل به مدار ماه باشد، هزینه زیادی است، اما افرادی که مسئول این پروژه هستند این کار را هوشمندانه می‌دانند.

راستش را بخواهید وقتی این مبلغ را با بدهکاری 17 تریلیونی ناسا مقایسه کنید، مبلغ بسیار ناچیزی به نظر می‌آید. در مجموع این اولین باری است که انسان قصد دارد یک صخره فضایی با این حد و اندازه را گیر انداخته و بررسی کند.

به قول معروف به جای این که به کوه برویم، چرا کوه را پیش خود نیاوریم؟

اما پرسش مهم این است که اگر پیدا کردن یک صخره فضایی صد میلیون دلار هزینه دارد، حرکت دادن آن چقدر پول خواهد بلعید؟

البته سوال دیگر این که طنابی که قرار است سیارک را بکشد از چه ماده ای ساخته خواهد شد؟

در ظاهر هزاران صخره سرگردان نزدیک زمین - NEO - وجود دارد که ممکن است مناسب پروژه خیالپردازانه ناسا باشد، اما پیدا کردن یکی از آنها که از کنار زمین عبور کند، مستلزم دانستن زمان دقیق برای گرفتن آن است که این کار آسانی نیست.

با این حال زمانی که یک شیء مناسب پیدا شد، ربات، توری را که شبیه یک کیف بنددار است به دور سیارک پرت می‌کند.

به گفته دونالد یئومان، مدیر برنامه NEO ناسا وقتی سیارک مناسب پیدا شد، مدول موشکی به سمت آن فرستاده و به آن متصل می شود و آن را از حرکت به دور خورشید بازمی دارد و سپس صخره به دام افتاده به جایی که لازم است منتقل می شود البته گیر انداختن یک صخره 500 هزار تنی که با سرعتی زیاد به دور خودش و خورشید می چرخد به وسیله یک فضاپیما چند صد کیلوگرمی و سپس کم کردن سرعت آن به حدی که گرفتار میدان جاذبه زمین نشود، کار بسیار مشکلی است.

واضح است که سفینه فضایی مزبور باید به فناوری های جدید و کارآمدی مجهز باشد که بتواند صخره ای را گرفته و بیاورد.

اکنون این پرسش پیش می آید که اگر بتوانیم رباتی بسازیم تا بتواند یک سیارک را برایمان بیاورد چرا ربات را فقط برای عملیات اکتشافی نفرستیم تا نمونه ای مناسب برای ناسا بیاورد؟ آیا کار دوم عقلانی تر نیست؟

منبع: spacedaily

مترجم: نادیا زکالوند